

Het 'Lichtmis'-feest

Maria Lichtmis noemen we het feest dat we op 2 februari vieren. Maar eigenlijk is het geen echt Mariafeest. Het heet officieel 'De opdracht van de Heer in de tempel'. Wat vieren we dan eigenlijk? Vroeger werd met dit feest, 40 dagen na Kerstmis, de kersttijd afgesloten. Die kersttijd telde drie hoogtepunten: Kerstmis zelf, het Driekoningenfeest en Lichtmis. Drie feesten waarin Jezus uitdrukkelijk genoemd wordt als het Licht, dat bestemd is voor alle mensen van goede wil.

De naam Lichtmis ontstond reeds vanaf begin vijfde eeuw waarbij in een lichtprocessie Christus als het ware Licht van de wereld werd rondgedragen. Later, in de tiende eeuw ontstond er een speciale kaarsenwijding, die aan deze lichtprocessie voorafging. De kaarsen voor kerkgebruik werden toen gewijd, omdat ze het teken moesten zijn van het Licht van God in deze wereld. Daarom steken we nu nog een kaars aan voor iemand om hem of haar het Licht van God toe te wensen. We kennen de doopkaars, trouwkaars, jubileumkaars, herdenkingskaars bij overlijden... een noveenkaars of zomaar een kaarsje dat we aansteken bij de foto van een geliefde of bij het Mariabeeld.

Wellicht is op deze manier Maria erbij gekomen – Maria Lichtmis. In het verhaal in de tempel met Simeon speelt Maria een vrij grote rol. Het ging ook over haar zuivering, Zij had immers 9 maanden dit Licht gedragen. Het voornaamste blijft steeds opnieuw de opdracht van Jezus aan God en Simeon die hem 'het Licht der heidenen' noemt.

Deze viering gaat er dus over dat Jezus voor ons als Licht is, Licht om ons te verlichten in de duisternis van het leven. Maar wat betekent dat?

In het scheppingsverhaal stelt God het Licht tegenover de duisternis en chaos. Niet de duisternis van de nacht, maar de duisternis die over ons leven hangt: het kwaad, zonde, ellende, oorlogen. Soms zo erg, dat mensen vragen is dat nu het leven dat God voor ons wil? In die vragen van mensen is er een Stem gehoord die zei: "Ik wil dat er licht is." Er moet Licht zijn in het duister waarin mensen leven, er moet hoop zijn, vertrouwen, geluk, er moet orde, goedheid, liefde zijn, redding moet er zijn, ... Allemaal woorden om aan te geven waaruit dat Licht zal bestaan. En God zag dat het goed was... Vandaag horen we, dat Lucas, die dit evangelie schreef, dat Simeon, Hannah, Jozef, Maria, dat zij allemaal het kind Jezus zijn gaan zien als het Licht van God.

Ook de eerste christenen hebben dat Licht van God, waarop ze hoopten, volledig zien doorbreken in Jezus. Daarom zeiden ze: "Hij is het Licht der wereld". Waar Hij verscheen werd het lichter, daar begonnen mensen opnieuw te leven, mensen stonden op uit hun verlamming, verblinden kwamen tot zien, doden tot leven, verharding werd openheid, hebzucht werd solidariteit en samen delen. Allemaal verhalen van Jezus om te laten zien, dat het licht werd waar Hij verscheen.

En wat kan dit voor ons nu betekenen? Als je naar onze samenleving kijkt, dan is het wel duidelijk dat wij dat Licht van God net zo goed nodig hebben. Het is trouwens niet zo moeilijk te vinden. Het is immers uitgezaaid in ons hart om daar goede vruchten voort te brengen. Vruchten van menslievendheid. Zelf in het Licht leven en door dat Licht gelukkig zijn is maar de eerste stap. Het mag daar niet bij blijven. We moeten het ook uitdragen, zegt het evangelie. Het moet te zien, te ervaren zijn: daar waar we voor mekaar in de bres springen; waar we verdrietige mensen troosten; waar we delen met wie het minder goed heeft, waar we andermans fouten kunnen vergeven, zelfs als ze ons diep hebben gekwetst, enz. Het Licht van God licht op, overal waar christenen nadrukkelijk goede dingen laten zien en daar andere mensen mee raken en verlichten.

Zo vieren we dat Jezus Licht kan brengen in het leven van mensen, in ons leven. We vieren dat Gods goede Geest zonder ophouden mensen zoekt en vindt die met Hem willen meewerken om dat Licht uit te dragen. Laten we daarom intens bidden, dat ook wij door die Geest gezocht, gevonden en verlicht willen worden.

Dirk De Gendt